

چشمانت را با حسرت می بوسم

نامه های ناظم حکمت

به پسرش محمد

ترجمه: زرین تاج پناهی نیک

نشر فیروز

بهار ۱۳۸۴

Hikmet, Nazim

حکمت، ناظم، ۱۹۰۲-۱۹۶۳ م.

چشمانت را با حسرت می‌بوسم: نامه‌های ناظم حکمت به پسرش محمد /
مترجم زرین تاج پناهی نیک. - تهران: دنیای نو، ۱۳۸۴.

ISBN 964 - 8263 - 42 - 6

۲۴۰ ص.

فهرست نویسی براساس اطلاعات فیبا.

۱. حکمت، ناظم، ۱۹۰۲-۱۹۶۳ م. Hikmet, Nazim. - نامه‌ها. الف.

پناهی نیک، زرین تاج، مترجم. ب. عنوان.

۸۹۴/۳۵۶۳

PL ۲۴۸/ح ۸۴۸

۱۳۸۴

۳۸۳-۳۲۸۰۶ م

کتابخانه ملی ایران

نشریه نو

چشمانت را با حسرت می‌بوسم

ناظم حکمت

مترجم زرین تاج پناهی نیک

ویرایش: علی کاتبی

حروفچینی: دنیای نو، لیتوگرافی: نقش آفرین، چاپ: رهنما

چاپ اول: بهار ۱۳۸۴، شمارگان: ۲۲۰۰ نسخه

نشر دنیای نو: تهران، صندوق پستی: ۱۶۹ / ۱۳۱۴۵

تلفن: ۶۴۰۲۵۷۱، دورنگار: ۶۴۹۱۹۰۸

همه حقوق محفوظ است.

شابک ۹۶۴-۸۲۶۳-۴۲-۶ ISBN 964 - 8263 - 42 - 6

پست الکترونیکی: E-mail: DONYA_NO@Yahoo.com

از مدیریت مشتمل انشارات دنیای نو و آقای بهروز دولت آبادی هنرمند
ارجمند که متن اصلی کتاب را با بزرگواری در اختیارم قرار دادند بی نهایت
سپاسگزارم. در ضمن از آقای علی کاتبی که زحمت مقابله‌ی متن را به عهده
داشتند و نکات ظریف و دقیقی را جهت اصلاح نهمه اشاره فرمودند، تشکر
می‌کنم.

زترین تاج پناهی نیک

پیشگفتار

این نامه‌ها در خلال سال‌های ۱۹۴۳ تا ۱۹۵۰ از زندان بورس نوشته شده است. به جز یکی دو اسم و یا یکی دو جمله که برای جلوگیری از ایجاد کدورت و دلخوری حذف گردیده، در متن نامه‌ها تغییری نداده‌ام. در چاپ آن‌ها هدف خاصی مورد نظر نیست، تنها به این دلیل که هیچ یک از نوشته‌های ناظم حکمت از بین نرود، که این شامل نامه‌هایش نیز می‌شود، به خواست دوستدارانش گردن نهادم...

ضرورت دارد که خوانندگان یکی دو نکته را در نظر داشته باشند: نخست، این نامه‌ها برای نوجوانی که در ابتدای راه قرار دارد (از دوازده تا هفده سالگی، نزد ژنرال بازنشسته‌ای که پدر بزرگش باشد زندگی کرده، و پنج سال تمام بیش از هر چیزی خودش را وقف ورزش نموده، و بعد ناگهان - اما باز هم در همان وضعیت - به نوشتن تشویق شده، و در حقیقت بر اثر تشویق‌های مداوم مادرش به نوشتن روی آورده) و در مورد مباحث هنری هیچ اطلاع و دانشی ندارد، نوشته شده است. بیان و

تشریح بیش از حد و توضیحات واضح برخی از سؤال‌ها به این جهت است. علاوه بر این، علت نگرانی بیش از حد من در برابر دل و جرأت دادن آن‌ها نیز همین است. دوم، در برخی از نامه‌ها که سؤال‌ها صرفاً مربوط به خود ناظم حکمت بوده، برای این که نامه را بی‌پاسخ نگذارد، گرچه گاهی بی‌حوصله می‌شده، اما در مقابل اصرار و تکرار مجدد پرسش‌ها ناچار به پاسخ تن داده است. به عنوان مثال، این را که دوست نداشت از خودش حرف بزند در نامه‌ای توضیح داده، اما عاقبت بر اثر پافشاری من با دلخوری این کار را انجام داده است.

تقاضای دیگرم از خوانندگان این است که فراموش نکنند این نامه‌ها برای انتشار نوشته نشده‌اند.

محمد فؤاد (حکمت)

نوامبر ۱۹۶۸